

A Fővárosi Ítéltábla a Tóthné dr. Pintér Matild ügyvéd (1016 Budapest, Naphegy utca 39. I. em. 3.) által képviselt [REDACTED] felperesnek a [REDACTED] Társai Ügyvédi Iroda [REDACTED] ügyintéző: dr. [REDACTED] ügyvéd) által képviselt CIB Bank Zrt. (1027 Budapest, Medve utca 4-14.) I. rendű és a személyesen eljáró [REDACTED] II. rendű alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2021. április 30-án kelt 34.G.40.032/2021/16. számú ítélete ellen a felperes által 17. és 23. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

közbenső ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és

megállapítja, hogy a peres felek által 2008. október 30-án kötött JDM-[REDACTED] számú deviza alapú kölcsönszerződés érvénytelen;

az elsőfokú perköltségre és az eljárási illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket mellőzi.

A másodfokú perköltséget a felperes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 633.200 (hatszáz-harmincháromezer-kétszáz) forint fellebbezési illetékben, továbbá a felperesnél [REDACTED] forint ügyvédi munkadíjban, az I. rendű alperesnél [REDACTED] forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjban állapítja meg.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából releváns tényállás

- [1] A felperes adós, a II. rendű alperes adóstárs, továbbá az I. rendű alperes mint hitelező 2008. október 30-án JDM-[REDACTED] számon változó kamatozású CHF alapú kölcsönszerződést kötöttek, amely szerint az I. rendű alperes mint hitelező az adósok részére 57.616 CHF összegű kölcsönt nyújtott azzal, hogy a kölcsön összege nem lehet több, mint 9.000.000 forint. A kölcsön folyósításának és törlesztésének pénzneme: forint. A kölcsön összege az igénylés benyújtásának napján érvényes CIB hivatalos pénztári deviza vételi árfolyamon számított deviza összeg 110%-ának felel meg. A folyósított kölcsön összegének átszámítása forintra a hitelező által a folyósítás napjára meghirdetett, úgynevezett pénztári deviza vételi

típusú árfolyamon történik. A kölcsön futamideje: 300 hónap és az adósok a kölcsönt 2033. november hó 15. napjáig forintban esedékes havi törlesztőrészeket megfizetésével kötelesek visszafizetni. Az első törlesztőrészlet 2008. december 15-én esedékes, majd az azt követő részeket minden hónap 15. napján válnak esedékessé. A kölcsön első kamatperiódusára érvényes havi törlesztőrészeket összege: 308 CHF, a törlesztőrészek száma: 300. A kölcsön összege után az adósok kamatot kötelesek fizetni, a kölcsön éves kamatlába: 4,99%, amely kamatmérték változó és a mindenkori pénzügyi viszonyok függvénye. A kamatrögzítés időtartama: 1 év. A kamaton túlmenően az adósok megfizetnek havi 0,11% kezelési díjat. (5. pont). A havi kezelési díj minden havi törlesztőrészlettel együtt esedékes, mértéke az ügyleti év elején fennálló kölcsöntartozásra vetített kezelési költség összegének 1/12-ed része. Az adósok megfizetnek még 1,5% folyósítási díjat, melynek mértéke a mindenkori kondíciós lista szerint kerül megállapításra és amely a kölcsön folyósításakor egy összegben esedékes. Szerződésmódosítás esetén a hitelező – módosításonként – egyszeri szerződésmódosítási díjat, előtörlesztés esetén előtörlesztési díjat számol fel, melynek megfizetése az adósokat terheli, mértékét pedig a mindenkori kondíciós lista tartalmazza. A kölcsön Teljes Hiteldíj Mutatója (THM): 7,66%. A THM mutató mértéke a kölcsön árfolyamkockázatát, változó kamatozású kölcsön esetén a kölcsön kamatkockázatát nem tükrözi. A THM meghatározása a kölcsön kapcsán teljesített forint fizetések alapján történt, a fizetések svájci frankra (CHF) történt átszámításánál figyelembe vett devizaárfolyam érvényességének napja: 2008. év október 29. napja. Az adósok a kölcsönszerződés aláírásával kijelentették, hogy a kölcsönszerződés aláírása előtt a kölcsönszerződésben az alkalmazásra kerülő THM-t, annak számítási módját és a THM számítása során figyelembe nem vett költségeket, valamint a közjegyzői díj és a kölcsön folyósításához megkövetelt biztosítási díj meghatározását és várható összegét megismerték. A kölcsönszerződés 12. pontja értelmében az adósok kijelentették, hogy a Lakossági Ingatlanfedezetes Hitelek szerződési feltételek elválaszthatatlan részét képező Hirdetményben foglalt díjakat és költségeket megismerték és elfogadják, valamint a hirdetmény 1 példányát átvették és kifejezetten elfogadják, hogy a Lakossági Üzletág Általános Szerződési Feltételek, Lakossági Ingatlanfedezetes Hitelek Szerződési Feltételek pontjai alapján a bank az adott díj költség esedékességkor hatályos hirdetmény szerint számítja fel a díjakat, költségeket.

- [2] A Lakossági Ingatlanfedezetes Hitelek Szerződési Feltételek 3.1.1. pontja szerint a bank a kölcsön folyósításakor és a kölcsönszerződésben meghatározott gyakorisággal az adott havi kamat törlesztőrészlettel egyidejűleg a folyósított kölcsön, illetve a kamatfordulókor fennálló tőketartozás összegére kezelési költséget számít fel, melynek forint ellenértékével megterhei a bankszámlát.
- [3] Az Ingatlan ÁSZF 4.4. pont 5. bekezdés és 8.6. pontja szerint: „Adós/Adóstárs(ak) tudomásul veszi(k), hogy a kölcsön igénybevételével együtt járó, az árfolyamváltozásokból eredő kockázatot teljes mértékben maguk viselik. A Bank fenntartja annak jogát, hogy amennyiben az árfolyamok kedvezőtlen változása – a Bank megítélése szerint – veszélyezteti Adós/Adóstárs(ak) kölcsöntörlesztési képességét, a fennálló kölcsöntartozást visszavonhatatlanul forintra átváltja. A Lakossági ÁSZF 10.1.1. pontja szerint: „Az üzleti kapcsolat fennállása alatt a Bank felhívására az Üzletfél köteles a Bank számára megfelelőnek ítélt Biztosítékot nyújtani, vagy a már adott Biztosítékot kiegészíteni olyan mértékben, amilyen mértékben a Bank megítélése szerint a Bank fennálló vagy – bármely banki kötelezettségvállalásra tekintettel a jövőben esetleg keletkező követeléseinek megtérülésének fedezetül szükséges. A Bank többféle Biztosítékot egyidejűleg is igényelhet, amelyek

mindegyike – eltérő szerződéses rendelkezés hiányában – a Bank teljes követelésének a fedezetéül szolgál. Ha az Üzletfél a Bank Biztosíték nyújtására vonatkozó felhívásának nem tesz eleget, az súlyos szerződésszegésnek minősül. ” Az Ingatlan ÁSZF 8.6. pontja szerint: „Adós/Adóstárs(ak) tudomásul veszi(k), hogy a kölcsön igénybevételével együtt járó, az árfolyamváltozásokból eredő kockázatot teljes mértékben maguk viselik. A Bank fenntartja annak jogát, hogy amennyiben az árfolyamok kedvezőtlen változása – a Bank megítélése szerint – veszélyezteti Adós/Adóstárs(ak) kölcsöntörlesztési képességét, a fennálló kölcsöntartozást visszavonhatatlanul forintra átváltsa. A Kölcsönszerződés és a Jelzálogszerződés részét képező Lakossági Üzletág Általános Szerződési Feltételek 10.1.1. rendelkezése alapján: „Az üzleti kapcsolat fennállása alatt a Bank felhívására az Üzletfél köteles a Bank számára megfelelőnek ítélt Biztosítékot nyújtani, vagy a már adott Biztosítékot kiegészíteni olyan mértékben, amilyen mértékben a Bank megítélése szerint a Bank fennálló vagy – bármely banki kötelezettségvállalásra tekintettel – a jövőben esetleg keletkező követelése megtérülésének fedezetéül szükséges. A Bank többféle Biztosítékot egyidejűleg is igényelhet, amelyek mindegyike – eltérő szerződéses rendelkezés hiányában – a Bank teljes követelésének a fedezetéül szolgál. Ha az Üzletfél a Bank Biztosíték nyújtására vonatkozó felhívásának nem tesz eleget, az súlyos szerződésszegésnek minősül. ”

- [4] A felperes és a II. rendű alperes mint zálogkötelezettek, továbbá az I. rendű alperes mint jogosult 2008. október 30-án napján kötött jelzálogszerződéssel a kölcsönszerződésből eredő valamennyi fizetési kötelezettség biztosítására jelzálogjogot alapítottak a kölcsönösszeg és annak szerződés szerinti járulékaik erejéig a felperes és II. rendű alperes közös tulajdonát képező [REDACTED] szám alatti lakás ingatlanra. A jelzálogszerződés 7. pontja akként rendelkezett, hogy ha a zálogtárgy érdekében a szerződés időtartama alatt a banknak fel nem róható ok miatt értékcsökkenés következik be és a bank megítélése szerint szükség van a biztosíték kiegészítésére, a zálogkötelezettek és/vagy a kölcsönszerződés vonatkozó rendelkezése szerint az adós a bank felhívására haladéktalanul köteles újabb, a bank szerint erre megfelelően ítélt biztosítékot nyújtani.
- [5] Az I. rendű alperes által készített, a hitel igénylőlap részét képező Nyilatkozat elnevezésű okirat (a továbbiakban: Kockázatfeltáró Nyilatkozat) rögzítette, hogy a devizakölcsön olyan kölcsön, amelynél a kölcsön összege nem forintban, hanem más pénznemben kerül meghatározásra és a futamidő alatt a tartozás nyilvántartása is ebben a pénznemben történik. A devizakölcsönök kamatlába jelenleg alacsonyabb, mint a forintkölcsönöké, ezért a devizakölcsönök aktuális törlesztőrészlete alacsonyabb. A devizakölcsön folyósításakor a bank a kölcsön összegét a folyósítást megelőzően forintra átszámítja. Ilyenkor a bank CHF/EUR pénztári devizavételi árfolyamot alkalmaz, mintha megvásárolná az üzletféltől azt a svájci frank/euró összeget, aminek ellenértékét forintban folyósítja részére. A hitel törlesztésekor ugyanez fordítva történik. A vételi árfolyam alacsonyabb az eladásinál, a különbség mértéke a banknál jelenleg 3%. Az „törlesztőrészletek mértékének változása” cím alatt az I. rendű alperes tájékoztatta a felpereseket arról, hogy a devizában nyújtott, forintban folyósított és törlesztett kölcsönöknél a kamat és az árfolyamkockázatok hatásaként a deviza alapú kölcsönök havi törlesztőrészlete a forint kölcsönöknél gyakrabban és nagyobb mértékben változhat. A törlesztőrészlet ingadozása kamat és az árfolyamváltozás irányának függvényében kedvezően (adott havi törlesztőrészlet csökken) és kedvezőtlenül (az adott havi törlesztőrészlet növekszik) is érintheti az üzletfelet. Amikor a forint árfolyama gyengül a svájci frankkal/euróval szemben (vagyis egy svájci frankért/euróért a korábbinál több forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet növekszik. Amikor viszont a forint árfolyama erősödik a

svájci frankkal (euróval szemben, vagyis egy svájci frankért/euróért a korábbinál kevesebb forintot kell fizetni), akkor a törlesztőrészlet csökken. A devizakölcsönök kamatait a devizakamatok ingadozása is befolyásolhatja. A kockázatfeltáró nyilatkozat a teljes hiteldíj mutató fogalmán és meghatározásán túl azt is rögzítette, hogy a THM mutató mértéke nem tükrözi a kölcsön kamatkockázatát és a deviza alapú kölcsönök árfolyamkockázatát. A nyilatkozat szerint a felperes a fenti kockázatokat megismerte, jelen nyilatkozatot megértette, az abban foglaltakat tudomásul vette. Kijelentette, hogy az I. rendű alperessel a kölcsönszerződést a fenti költségek és kockázatok teljeskörű ismeretében köti meg.

- [6] 2008. október 30-án az adósok a /2008/O ügyszámú közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tettek a kölcsönszerződésből eredő tartozásuk megfizetésére.
- [7] Az I. rendű alperes mint engedményező és a perben nem álló MKK Magyar Követeléskezelő Zrt. (a továbbiakban: MKK Zrt.) mint engedményes között 2017. május 3. napján engedményezési megállapodás megkötésére került sor, amely alapján az I. rendű alperes a felperessel szembeni követelését engedményezte az MKK Zrt. engedményesre. Az engedményezési megállapodás alapján az engedményes 2017. május 3. napján az I. rendű alperes a CIB Bank Zrt. mint engedményező helyébe lépett és átszálltak rá a követelést biztosító zálogjogból és kezességből eredő jogok is.

Kereset

- [8] A felperes végleges keresetében az alperesekkel 2008. október 30. napján megkötött kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítását kérte a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 209/A. § (2) bekezdése alapján arra hivatkozással, hogy kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatot korlátlanul az adósokra hárító feltételei az rPtk. 209. § (1) és (4) bekezdései alapján tisztességtelenek. Kérte annak megállapítását is az rPtk. 209/A. § (2) bekezdése alapján, hogy az rPtk. 209. § (1) és (4) bekezdései alapján tisztességtelen a kölcsönszerződés 5. pontjában a kezelési díj fizetésére kötelező általános szerződési feltétel és a szerződés részévé vált Lakossági Ingatlanfedezetes Hitelek Szerződési Feltételei 3.1.1. pontjában a kezelési költség fizetésére kötelező feltétel, amiért ellenszolgáltatást az I. rendű alperes nem nyújtott. Az érvénytelenség jogkövetkezményeként kérte, hogy a bíróság a szerződést azzal nyilvánítsa érvényessé, hogy az adósok az árfolyamkockázat viselésére és kezelési díj fizetésére nem kötelesek, és annak alapul vételével állapítsa meg, hogy az I. rendű alperes felé fennálló tartozása 7.915.018 forint.
- [9] A keresete indokául arra hivatkozott, hogy a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 203. § (6)-(7) bekezdései szerint nem kapott az I. rendű alperestől tájékoztatást. A kölcsönszerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezéseiből, az I. rendű alperes által becsatolt „Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” megnevezésű iratban foglaltak nem tesznek eleget a 2/2004. PJE határozat 1. pontja és az ahhoz kapcsolódó indokolás 3.1. pontja, továbbá az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-26/13., C-186/16., C-51/17. számú ítéleteiben foglalt elvárásnak, mert nem kapott olyan tájékoztatást, amelyből megalapozottan következtethetett arra, hogy az árfolyamkockázatot korlátozás nélkül ő viseli és amely alapján felmérhette volna az azzal járó gazdasági következményeket is. Nem megfelelő a tájékoztatás, ha a szerződés egyes rendelkezéseiből vagy több különböző

okiratban szereplő rendelkezésekből következtethető ki az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás. Kiemelte, hogy a szerződő felek között fennálló információs egyensúlyhiányra tekintettel a kölcsönszerződésből, az Általános Szerződési Feltételekből (a továbbiakban: ÁSZF) és az Üzletszabályzat rendelkezéseiből, a „Tájékoztatás a külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” megnevezésű iratból nem állapíthatók meg számára, mint átlagos fogyasztó számára az árfolyamkockázat alapvető közgazdasági összefüggései, nem szolgálnak elegendő információval ahhoz, hogy a fogyasztók tájékozott és megalapozott döntést hozhassanak arról, hogy a szerződéskötéskor kedvező kamatfeltételek ellenében felelősséggel vállalják az árfolyamváltozásból eredő kockázat viselését.

- [10] Az rPtk. 523. § (1) bekezdéséből az következik, hogy a kölcsön esetében a hitelezőnek járó ellenszolgáltatás az ügyleti kamat. A további díjak és költségek, amelyeket a pénzügyi szolgáltató egyébként felszámíthat, járulékos jellegűek, azaz nem minősülnek fő szolgáltatásnak. Az rPtk. 201. § (1) bekezdése szerint ellenszolgáltatásnak is csak akkor tekinthetők, ha van olyan szolgáltatás, amelyet ellentételeznek. A pénzügyi szolgáltató költségként a fogyasztó érdekében felmerült valós kiadásait számíthatja fel. Amennyiben a kiadás a pénzügyi szolgáltató alapvető szerződéses szolgáltatási kötelezettségének és az ehhez tartozó törvényi kötelezettség teljesítésével kapcsolatos, annak megtérítését a fogyasztótól nem kérheti, mert azt az ellenszolgáltatás ügyleti kamatként már megfizeti. Ide vonatkozóan felperes hivatkozik a C-415/11. (Aziz ügy) számú ítéletére, amely ügyben az EUB már iránymutatást adott milyen módon kell értelmezni a 93/13/EGK Irányelv (a továbbiakban: Irányelv) 3. cikkének (1) bekezdését. Az Irányelv 21. Preambulum bekezdése, valamint a 6 cikkének (1) bekezdése szerint a szerződési feltétel tisztességtelenségének következménye az, hogy a tisztességtelen kikötés a fogyasztóra nézve nem kötelező érvényű, ha a szerződés a tisztességtelen kikötés kihagyásával is teljesíthető, a szerződés változatlan feltételekkel a továbbiakban is kötelezi a feleket. A tisztességtelen szerződési kikötés érvénytelenséget eredményez és I. rendű alperes felperes felé nem számolhat el kezelési díjat.

Ellenkérelem

- [11] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [12] Álláspontja szerint a kölcsönszerződés, valamint a kockázatfeltáró nyilatkozat hitelt érdemlően bizonyítják, hogy a felperes a perbeli deviza alapú kölcsönszerződés kockázatairól teljeskörű tájékoztatást kapott, amely megfelelt az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek, valamint az EUB és a magyar bíróságok gyakorlatának. Az I. rendű alperesi tájékoztatásból nem vonható le olyan következtetés, hogy az árfolyamkockázatnak bármilyen korlátja lenne, sőt kifejezetten arról tájékoztatta a felperest az I. rendű alperes, hogy az árfolyamkockázatot korlátlanul, teljes egészében az adósok viselik. Mivel az árfolyamváltozás iránya és mértéke nem jósolható, ennek hiánya nem lehet jogszabálysértő a 6/2013. PJE határozat értelmében sem. A jelzálogszerződés 7. pontja is felhívja a figyelmet arra, hogy a kedvezőtlen árfolyamváltozás és ezzel a tartozás mértékének a zálogtárgy értékét meghaladó megemelkedése újabb biztosíték nyújtását is indokoltá teheti. A szerződés idézett rendelkezései és a kockázatfeltáró nyilatkozat együttes értelmezése alapján a felperes számára egyértelmű és világos kellett, hogy legyen annak a ténye, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, az korlátlan lehet, melynek következtében az árfolyamkockázat viselése a felperes számára gazdaságilag akár nehezen viselhetővé is válhat Adott helyzetben észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó mércéjén keresztül vizsgálva az árfolyamkockázati tájékoztatásból világosan és érthetően kitűnik az árfolyamváltozásnak a

pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt gazdasági következménye, amely egyértelműen a havonta fizetendő törlesztőrészek összegének növekedésében jelenik meg. Ezt pedig a kockázatfeltáró nyilatkozat egyértelműen rögzíti. A felperes az árfolyamkockázatról, az őt terhelő fizetési kötelezettségről, azok pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt hatásáról az I. rendű alperestől világos és érthető tájékoztatást kapott, amelyből alappal nem gondolhatta, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli.

- [13] A kezelési költség tekintetében az I. rendű alperes az EUB C-621/17. számú ügyben hozott határozata alapján arra hivatkozott, hogy a kezelési költséggel szemben ellenérték áll, a hitelnyújtás és a hitelkezelés költséggel jár. A kölcsönszerződés megkötésekor nem volt olyan jogszabályi rendelkezés, amely a kezelési költség, mint ténylegesen felmerült költség adóssra terhelését megtiltotta volna. A kölcsön felvételével járó összes költség, azaz a THM nem haladta meg a piaci átlagot, így a kezelési költség nem bontotta meg indokolatlanul a fogyasztóra hátrányosan a felek közötti jogok és kötelezettségek egyensúlyát. Részletesen kifejtette, hogy az ügyfél hiteligényének felmérését követően a kölcsönjogviszony fennállása alatt széles körű tájékoztatási, adminisztrációs és ellenőrzési feladatok végez, melynek során több munkaterület is érintett. A bankfiókban dolgozó hitelügyintéző, a jogi terület, a hite ellenőrzési osztály és a hitel jóváhagyási terület közreműködése is szerves részét képezi az általa a felperesnek nyújtott szolgáltatásnak. Ezen szolgáltatás feltételeként bankfiókhálózatot tart fenn és működtet, számos speciális szaktudással rendelkező alkalmazottat foglalkoztat, széles körű nyilvántartást vezet, belső adatbázisrendszert tart fenn és üzemeltet, melynek informatikai hátterét is folyamatosan biztosítani kell. E kötelezettségei jogszabályokon alapulnak. Az ő oldalán ezen szolgáltatások kifejezetten a felperes hiteligényéhez kapcsolódnak. A kezelési költség nem az rPtk. 523. § (1) bekezdés szerinti pénzszolgáltatás ellenértéke. A pénzszolgáltatással – azaz a kölcsön összegének felperes részére való rendelkezésre bocsátásával – szembeni felperesi ellenszolgáltatás az ügyleti kamat, mint a rendelkezésre bocsátott pénzeszköz használata ellenértékének megfizetése. Ezzel szemben a kezelési költség mindazon általa nyújtott szolgáltatásokkal szembeni ellenszolgáltatás értéke, melyeket a felperes számára való pénzszolgáltatás nyújtása feltételeként, a felperes érdekében végez, melyre tekintettel a kezelési költség semmilyen egyoldalú és indokolatlan előnyt nem jelent az oldalán. A kezelési díj alkalmazhatóságát – figyelemmel arra, hogy ezen díj mögött tényleges szolgáltatás áll – a joggyakorlat is töretlenül elismeri. A szerződéskötéskor hatályos jogszabályi háttér az ügyleti kamaton túlmutató költségek és díjak felszámítására lehetőséget adott és a pénzintézetek – fentiekben részletezett köztudomású költségei pedig az ügyleti kamatban a kifejtettek miatt teljes mértékben nem térülnek meg, ezért a kezelési költség felszámítása többlétszolgáltatás hiányára – és a felek közti szerződéses egyensúly megbontására – hivatkozással tisztességtelennek nem tekinthető. Mindezek alapján amellet, hogy a kölcsönszerződés kezelési költségre vonatkozó rendelkezései egyértelműek, a kikötés indokolhatóságához sem férhet kétség. Az Ingatlan ÁSZF 3.1.2. pontjának tisztességtelenségét – lévén, hogy az az egyoldalú szerződésmódosítási jogával van összefüggésben – az eljáró bíróságok már 2014-ben megállapították, a felek a részleges érvénytelenség jogkövetkezményét levonták egymás között, elszámoltak, az elszámolás felülvizsgált.

- [14] A II. rendű alperes ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság döntése és jogi indokai

- [15] A Fővárosi Törvényszék a 2021. április 30. napján kelt 34.G.40.032/2021/16. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy az I. rendű alperesnek 254.000 forint perköltséget, míg a Magyar Államnak külön felhívásra 475.000 forint le nem rótt kereseti illetéket fizessen meg.
- [16] Határozata indokolásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:193. § (1) és (2) bekezdéseinek felhívásával elsősorban azt vizsgálta, hogy a keresettel érvényesített jog az I. rendű alperessel szemben fennáll-e, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes becsatolta az engedményezési szerződést, mellyel a perben nem álló MKK Zrt.-re engedményezte a perbeli kölcsönszerződésből eredő felperessel szembeni követelést. Abból indult ki, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben a szerződést kötő felek, valamint a szerződésből eredő jogokat engedményezés útján megszerző harmadik személyek perben állása nélkülözhetetlen, köztük ún. kényszerű, illetve egységes pertársaság áll fenn. Rögzítette, hogy a 2021. február 16. napján tartott tárgyalási határnapon 15 napos határidővel felhívta a felperest az MKK Zrt. perbevonására. A felperes jogi képviselője 2021. március 3. napján átvette a tárgyalási jegyzőkönyvet, azonban a felperes 2021. április 15. napjáig bezárólag nem nyilatkozott. Tekintettel arra, hogy a felperes a felhívása ellenére sem vonta perbe az MKK Zrt.-t, mint engedményest, ezért a perbeli legitimáció hiánya miatt a keresetet elutasította.
- [17] A perbeli legitimáció fennállása esetére vizsgálta az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás megfelelőségét. Abból indult ki, hogy az rPtk. 209. § (5) bekezdése szerint a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek. A 2/2014. PJE határozat 1. pontja szerint a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződések az árfolyamkockázatra vonatkozó, kizárólag az adóst terhelő tisztességtelensége akkor vizsgálandó és akkor állapítható meg, ha az átlagosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető. Ennek vizsgálata során az Irányelv rendelkezéseit és az EUB azt értelmező ítélezési gyakorlatát tartotta szem előtt, mert az uniós jog primátusának elvéből következően a hazai jogot az uniós jog hatékony érvényesülése érdekében az uniós joggal összhangban kell értelmezni. Idézte a Ptk. 205. § (4) bekezdését és a szerződés megkötésekor hatályos rHpt. 203.§-át, amely szerint a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. Rögzítette, hogy ennek a tájékoztatási kötelezettségnek a megfelelő teljesítését a pénzügyi intézménynek kellett a perben bizonyítania.
- [18] Megállapította, hogy az I. rendű alperes által a 2018. március 14. napján kelt 35. sorszámú előkészítő irathoz A/12. sorszám alatt csatolt kockázatfeltáró nyilatkozat megfelel az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás EUB C-26/13., C-186/16., C-51/17., C-227/8. számú ítéleteiben, a Kúria 2/2019. PJE határozatában foglalt követelményeknek. Kitért arra is, hogy a 6/2013. PJE határozat indokolásának 3. pontja szerint a Pénzügyi szervezetek Állami Felügyelete által a Kúria megkeresésére 2013. május 31-én adott tájékoztatás szerint a 2001-2008. közötti időszakban a pénzügyi intézmények sem láthatták előre a jövőbeni árfolyamváltozásnak sem a mértékét, sem az irányát és a Magyar Nemzeti Bank stabilitás jelentései sem utaltak jelentős árfolyamváltozásra.

- [19] Annak is jelentőséget tulajdonított, hogy a felperes a személyes meghallgatása során tett, a 30.G.41.954/2019/9. számú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozata szerint a szerződést nem olvasta el, annak aláírását megelőzően a banktól nem kért felvilágosítást, az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatót nem olvasta el. Kiemelte, hogy a jóhiszeműség és tisztesség követelményének, az együttműködési kötelezettségnek megfelelően elvárható a fogyasztótól, hogy a nagy összegű és hosszabb távra szóló pénzügyi ügylet jellegéhez, a vállalt kockázat mértékéhez igazodóan tájékozódjon a szerződés megkötése előtt. Abban az esetben, ha a felperes a szerződés aláírását megelőzően átolvasta volna a perbeli kölcsönszerződés rendelkezéseit, a bank részéről adott írásbeli tájékoztatót, úgy megismerhette volna a deviza alapú kölcsön kockázatait.
- [20] A kezelési díj fizetési kötelezettséget előíró általános szerződési feltételek tisztességtelenségét vizsgálva abból indult ki, hogy az rPtk. 523. § (2) bekezdése szerint kölcsön jogviszony esetén kamat fizetésére köteles az adós, amennyiben jogszabály másként nem rendelkezik. Mindezek alapján külön jogszabály a kamat fizetésén kívül egyéb díjak, költségek kikötését is lehetővé teszi. Az rHpt. 203. § (1) bekezdésének c) pontja, a 209. § d) pontja, a 212. § (2) bekezdése speciális rendelkezéseket tartalmaz, amely alapján a hitelező az ügyleti kamaton felül egyéb költségeket, díjakat számíthat fel. A jogalkotó felhatalmazása alapján az I. rendű alperes a kölcsön nyújtásért cserében járó ellenértéket kikötheti ügyleti kamat és egyéb költség formájában. Ennek alapulvételével az I. rendű alperes úgy is dönthet, hogy azt a díjat, amit kezelési költség, hitelbírálati díj címén kíván a felperesre terhelni beépíti az ügyleti kamat mértékébe. Úgy foglalt állást, hogy a kezelési költség, hitelbírálati díj a pénzkölcsön ellenértékeként vehető számításba, melynek tisztességtelensége vizsgálatát az rPtk. 209. § (4) bekezdése zárja ki.
- [21] Az elsőfokú bíróság – az EUB C-51/17. számú ítéletének 5. pontjára hivatkozással – kitért arra is, hogy a rendelkezésre álló bizonyítási anyag alapján nem észlelt hivatalból a szerződés egyes kikötéseit vagy egésze vonatkozásában semmisséget.
- [22] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte az I. rendű alperes jogi képviseletével felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) alapján állapította meg. A felperes illetékfeljegyzési joga alapján a pertárgyérték szerint meghatározott 475.000 forint feljegyzett kereseti illeték megfizetésére is a pervesztes felperest kötelezte.

Fellebbezés

- [23] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával keresete teljesítését kérte, de indítványozta annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat meghozatalára kötelezését is arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel.
- [24] Érvelése szerint nem volt kötelező az engedményes perben állása az ügyben, perbeállításának elmaradása nem volt a kereset érdemi elbírálását kizáró perakadály, a kereset érdemi elutasításához sem vezethetett. Jelen perben kereseti igénye a kölcsönszerződés hitelezői pozíciójában álló I. rendű alperessel szemben volt érvényesíthető. Adott követelés engedményezése önmagában nem jelent alanycserét, egyebekben változatlanul hagyja a felek

szerződéses pozícióját. A kölcsönszerződésből eredő követelés engedményezésével az engedményes csupán a rá átruházott követelést szerzi meg, a követelés átruházásával nem lép be a kötelembé. A szerződésre vonatkozóan jogalakító joggal a szerződő felek és jogutódaik rendelkeznek. Az engedményes viszont nem jogutód a szerződésben, kizárólag a szerződésből eredő követelés tekintetében jogutódja az engedményezőnek. Ha a kötelezett az érvénytelenség további jogkövetkezményei levonása iránt az engedményezővel szemben pert indít, akkor e perben alperesként az engedményesnek nem kell perben állnia, de rá a perben hozott ítélet anyagi jogereje az rPp. 229. § (1) bekezdése alapján perben állása nélküli is kiterjed, mivel az engedményes az engedményezett követelés tekintetében az engedményező jogutóda. Az engedményes perben állása abban az esetben szükséges, ha a perben az átruházott követelést biztosító, rá átszállott biztosíték sorsáról is döntenet kell. Kizárólag a felperes, I. rendű és II. rendű alperes a szerződő fél, míg az engedményes nem a szerződő fél I. rendű alperes általános jogutódja.

- [25] Hivatkozása szerint megalapozatlanul jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy az A/12. sorszám alatt becsatolt kockázatfeltáró nyilatkozatban található tájékoztatás megfelel a követelményeknek. A már részletesen kifejtettekre figyelemmel azt emelte ki, hogy az I. rendű alperes nem adott tájékoztatást az árfolyamkockázat korlátlan mértékű változásának lehetőségéről, az elégtelen tájékoztatás következményeként nem tudta felmérni a deviza és kamatkockázat gazdasági következményeit. Nem derült ki a törlesztőrészlet változás tájékoztatásban foglalt szabályozásából a súlyos leértékelődés lehetősége. Az árfolyam korlátlan emelkedésének lehetőségéről a tájékoztató nem tartalmaz egyértelmű, világos információkat. Nem láthatta át azt, hogy reális lehetősége áll fenn annak, hogy az árfolyamváltozás hatására az általa teljesítendő szolgáltatás mértéke a hitel futamideje alatt akár korlátlanul is megnövekedhet, vagyis úgy vállalta az ügylet jellegéből eredő árfolyamkockázatot, hogy nem volt tisztában annak valós tartalmával.
- [26] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság iratellenesen állapította meg, hogy nem olvasta át a kölcsönszerződés rendelkezéseit, ugyanis a 12.G.40.132/2017/34. számú jegyzőkönyv 3. oldal 2-4. bekezdésében azt nyilatkozta, hogy a debreceni CIB fiókban a kész szerződést átolvasták az édesapjával, aztán a közjegyzőnél a lényeges részek felolvasása történt meg, mivel már jött a következő ügypár.
- [27] Továbbra is állította, hogy arról a szóbeli tájékoztatás során volt szó konkrétan, hogy nagy valószínűséggel így fog maradni ez a törlesztőrészlet, 60-70.000 forintot pedig ketten tudtak vállalni, ezért így belementek. Az elsőfokú bíró kérdésére azt is előadta, hogy diagramot, ábrát a törlesztő részletek várható változásáról nem mutattak, arról, hogy a jövedelmét is meghaladhatja a törlesztő részlet összege, szó nem volt, nem is lett volna igazából idő ilyen szintű tájékoztatásra. Álláspontja szerint ha a banki ügyintéző, [REDACTED] – akit nem lehetett meghallgatni, mert Angliában él – csak annyit mondott volna el a deviza alapú szerződés mibenlétéről, az árfolyamkockázatról, amennyi a kockázatfeltáró nyilatkozatban olvasható, az sem felelt volna meg a jogszabályoknak és az uniós követelményeknek. Hangsúlyozta, hogy az észszerűen eljáró fogyasztó nem köteles további kutakodást folytatni annak érdekében, hogy a hozzá eljuttatott üzenet valóságnak megfelelő, teljes tartalmát megismerje, az elsőfokú bíróság jogi alap nélkül vár el a fogyasztótól gyanakvást és információ keresést.

- [28] Előadta, hogy a jelen eljárásban a bank által alkalmazott kockázatfeltáró nyilatkozatról a Kúria a 2021. május 19. napján kelt Gfv.I.30.262/2020/20. számú ítéletében megállapította, hogy az okiratokban rögzített tájékoztatásból a felperesek azt felismerhették, hogy a deviza alapú kölcsön felvételével árfolyamkockázatot vállalnak, az árfolyamkockázat teljes mértékben őket terheli, azt azonban nem, hogy az árfolyamváltozás jelentős lehet, nincsen felső határa, és ez gazdaságilag nehezen elviselhetővé válik számukra. Erre vonatkozó felhívást, figyelmeztetést egyik okirat sem tartalmaz. A tájékoztatást tartalmazó okiratok tényállásban idézett szövege alapján a felperesek nem tudták felmérni az árfolyamkockázat gazdasági következményeit (C-227/18. számú előzetes döntéshozatali ügyben született határozat 40. pontja).

Fellebbezési ellenkérelem

- [29] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [30] Előadta, hogy a perbeli kölcsönszerződésből eredő követelését az MKK Zrt.-re engedményezte, melynek eredményeképp alanyváltozás következik be a kötelelem hitelezői (jogosulti) oldalán: az eredeti jogosult engedményező helyére belép az engedményes. A kötelelem az alanycsere ellenére egyebekben változatlan formában fennmarad. Az engedményezéssel az engedményes a régi jogosult helyébe lép, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperes a követelés anyagi jogi jogosultja, és az engedményezés folytán ennek tekintendő az is, akire az eredeti jogosult (a követelését szerződéssel átruházta. Az MKK Zrt. engedményes mint a követelés jogosultja számára nem közömbös, hogy a követelése alapjául szolgáló Kölcsönszerződés, illetve biztosítékai egy esetleges érvénytelenség esetén mekkora összeg erejéig nyújt követelhetőséget, illetve a biztosíték kielégíthetőséget, következésképpen a felek perbeli jogvitája kizárólag az engedményes perbeállításával lett volna eldönthető. Ezt az álláspontot támasztják alá a BH2017.5.157. és a Kúria Pfv.20.031/2020/6. számú döntésekben foglaltak is. A jelen per a per tárgya olyan közös jog, illetőleg olyan közös kötelezettség, amely csak egységesen dönthető el. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül jutott arra a megállapításra, hogy a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perben a szerződést kötő felek, valamint a szerződésből eredő jogokat engedményezés útján megszerző harmadik személy perben állása nélkülözhetetlen, köztük ún. kényszerű, illetve egységes pertársaság áll fenn. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló nyilatkozatok és bizonyítékok okszerű mérlegelése útján jutott arra a jogszabályoknak megfelelő megállapításra, hogy a felperes keresete a perbeli legitimáció hiányára tekintettel nem megalapozott.
- [31] Arra hivatkozott, hogy világosan és érthetően tájékoztatta felperest arról, hogy az árfolyamkockázat őt, mint adóst terheli, amelyből alaposan nem gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli. A felperes által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat egyértelműen és világosan tartalmazza, hogy az esetleges árfolyamkockázatot teljes egészében az adós viseli, és azt is, hogy akár nagyobb mértékű árfolyamváltozás is bekövetkezhet. Kitér továbbá az árfolyamváltozás törlesztőrészletek változásában megmutatkozó gazdasági következményeire. A Kúria már a 2/2014. PJE határozatában is deklarálta, hogy amennyiben a fogyasztó a Kockázatfeltáró nyilatkozatot aláírja, az ellenkező bizonyításáig úgy kell tekinteni, hogy „az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terhelő volta számára világos és érthető volt, illetve annak kellett lennie.”

- [32] Felperes csak állította, de nem bizonyította, hogy tőle az árfolyamkockázat korlátosságát igazoló tájékoztatást kapott volna. A bizonyítás sikertelensége pedig a hivatkozott jogegységi határozatra figyelemmel a felperes terhére értékelendő [rPp. 164. § (1) bekezdés].
- [33] A perbeli Kockázatfeltáró Nyilatkozat a már korábban kimunkáltak értelmében nem tisztességtelen, mivel az árfolyamkockázat lényegének, gazdasági következményeinek magyarázatát megadja (BH2020. 45.), a kockázat jelentős voltára hivatkozás mellett kifejezetten utal a forint leértékelődésére, és annak gazdasági következményeire (BH2020.151.) illetve kinyerhető belőle az a következtetés, hogy az árfolyamkockázat következtében adós számára a szerződés teljesítése a forint leértékelődése következtében gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, a hátralévő tőketartozás és a törlesztőrészeket megnövekedése következtében (BH2020. 152.).
- [34] Felhívta a figyelmet, hogy az árfolyamkockázati tájékoztatásának világos és érthető voltát a Kúria joggyakorlata deklarálta. E körben hivatkozott a Kúria Gfv.VII.30.270/2019/6. számú Gfv.VII.30.356/2019/11. számú és Gfv.VII.30.208/2019/8. számú, tényállásukban lényegileg egyező eljárásokban született, az árfolyamkockázati tájékoztatás mikéntjének tisztességes voltát megállapító ítéletekre. A Kúria a Gfv.I.30.262/2020. számú végzésének [18] bekezdésében úgy ítélte meg, hogy habár az I. rendű alperes kockázatfeltáró nyilatkozata alapján a felperesek azt felismerhették, hogy a deviza alapú kölcsön felvételével árfolyamkockázatot vállalnak, az árfolyamkockázat teljes mértékben őket terheli, azt azonban nem, hogy az árfolyamváltozás jelentős lehet, nincsen felső határa, és ez gazdaságilag nehezen viselhetővé válik számukra. Erre vonatkozó felhívást, figyelmeztetést egyik okirat sem tartalmaz. A Kúria idézett indokolása ellentétes a Gfv.VII.30.270/2019/6. számú eseti döntés [35] bekezdésében foglalt jogi okfejtéssel is, ahol a Kúria elvi élel rögzítette, hogy a 2/2014. PJE határozat indokolásából „Kiolvasható [..]Jaz is, hogy az árfolyamkockázat várható alakulásának, realitásának megjelölése nem elvárás a fogyasztó felé teljesítendő tájékoztatással szemben.”
- [35] A perbeli kockázatfeltárás világos és érthető módon megtörtént, a felek közötti jelentős egyenlőtlenség sem a 93/13/EGK Irányelv, sem az irányelvi rendelkezéseket implementáló hazai jogszabályok alapján nem mutatható ki, a tisztességtelenség megállapíthatóságának nem állnak fenn a feltételei.
- [36] Felperes a fellebbezésében alaptalanul hivatkozik az EUB C-51/17. számú döntésben foglaltakra. A Kúria elnöke által felállított Konzultatív Testület 2018. október 10-én megtartott üléséről felvett jegyzőkönyvében a Kúria azt deklarálta, hogy a C-51/17. számú EUB ítélet megerősítette a Kúria 6/2013. és 2/2014. PJE határozataiban testet öltő értékelési kritériumokat. Hivatkozott a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-én született állásfoglalására, amely az EUB árfolyamkockázatról szóló tájékoztatásokra vonatkozó döntéseinek ismeretében rögzítette, hogy „a Konzultációs Testület a vizsgálat tapasztalatai, valamint az Európai Unió Bírósága által különösen a C-26/13, C-186/16., C-51/17. számú ügyekben a tájékoztatás tisztességtelensége tárgyában kifejtettek alapján megállapította, hogy a Kúriának az ezzel kapcsolatos elvi iránymutatásai (6/2013. PJE határozat 3. pontja; 2/2014. PJE határozat 1. pontja) változatlanul irányadóak.”
- [37] A Kúria 6/2013. PJE határozata értelmében „A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára,

valószínűségére. Ahogy arra a Legfelsőbb Bíróság a BH2012/7/G.4. számon közzétett elvi határozatában már rámutatott, a pénzügyi intézménynek nem kellett arról nyilatkoznia, hogy a hosszabb távra kötött szerződés ideje alatt mi lehet az árfolyamváltozás felső határa. Ilyen tartalmú tájékoztatási kötelezettséget egyébként nem is lehetne teljesíteni, mert az átfolyam emelkedésének, csökkenésének nincs pontosan előre látható, kiszámítható mértéke, illetve korlátja, különösen ilyen hosszú időintervallum esetén.” A Kúria a 2/2014. PJE határozatában tovább vizsgálta, hogy a pénzügyi intézmény által az árfolyamkockázattal kapcsolatban adott nem megfelelő tájékoztatás eredményezheti-e a szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezéseinek tisztességtelenségét. A Kúria döntése szerint az árfolyamkockázatról szóló tájékoztatás csak abban az esetben eredményezi az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezések tisztességtelenségét, ha az átlagosan tájékozott fogyasztó számára nem volt világos, nem volt érthető, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli és a kedvezőtlen változásnak nincsen felső határa. Mindezek alapján, a szerződés szövege és a pénzügyi intézmény külön tájékoztatása alapján az „átlagosan tájékozott fogyasztó” mércéjén keresztül aggálytalanul megállapítható, hogy árfolyamkockázat fennáll és az korlátozás nélkül a felperest terheli, így a vizsgált kikötés az rPtk. 209. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel nem tisztességtelen. Sem a Kúria, sem az EUB joggyakorlata alapján nem szükséges az, hogy a Kockázatteltáró Nyilatkozat az árfolyamkockázat viselésének korlátlanágát, illetve a szerződés mögött álló valamennyi közgazdasági törvényszerűség magyarázatát kifejezetten és szövegszerűen tartalmazza.

- [38] Hangsúlyozta, hogy a Kúria BH2021. 141. számon közzétett eseti döntésének [40] pontjában arra az álláspontra helyezkedett, hogy az árfolyamkockázat körében nyújtott tájékoztatás megítélésénél a korlátozott precedensrendszer nem érvényesül, mivel az eljárás tárgya nem annak a jogkérdésnek a megítélése, hogy milyen követelményrendszer teljesülése esetén tekinthető az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás tisztességesnek, hanem a konkrét perbeli szerződéses rendelkezéseket, illetve az Általános Kockázatteltáró Nyilatkozatot kellett értelmeznie annak eldöntése érdekében, hogy az adott tájékoztatás a Kúria 6/2013. számú, illetve 2/2014. számú PJE határozataiban, illetve az EU Bíróság döntéseiben megfogalmazott követelményrendszer alapján tisztességesnek minősül-e. Ezt az álláspontját a Kúria Gfv.VII.3Q256/2020/9. számú végzésének [36] pontjában is megerősítette: „A Kúria hivatkozott határozatban [Gfv. VII.3Q256/2020/9. számú határozat] úgy foglalt állást, hogy az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás tisztességtelenségének megítélése nem jogkérdés eldöntését, hanem a tájékoztatás értelmezését igényli”. Mindezekre tekintettel a Kúria számára a Kúria Gfv.I.30.262/2020/20. számú határozatában foglaltak nem irányadóak.
- [39] Kiemelte, hogy a peres felek közötti Kölcsönszerződés, Jelzálogszerződés, illetve az azok részét képező Lakossági ÁSZF és Ingatlan ÁSZF rendelkezései kifejezetten kitérnek arra, hogy a havi törlesztő részlet nagyobb, jelentősebb mértékben is változhat, az árfolyamok kedvezőtlen változása veszélyeztetheti az adós és az adóstársak kölcsöntörlesztési képességét, és ezen oknál fogva az I. rendű alperesi bank jogosult a kölcsönt forint kölcsönre változtatni vagy további biztosítékot kérni, továbbá arra, hogy az árfolyamkockázatot kizárólag az adós viseli.
- [40] A Kúria a Gfv.VI.30.123/2021/7. sorszámú ítéletében az I. rendű alperes (jogelődje) által alkalmazott, a jelen perbelinél szűkszavúbb árfolyamkockázati tájékoztatást megfelelőnek fogadta el. A Kúria az egyik legújabb, Gfv.VI.30.1 10/2022/6. sorszámú ítéletében szintén az I. rendű alperesi jogelőd által alkalmazott, a jelen perbelinél kevesebb részletet tartalmazó